

તમે તમારો પહેલો પગાર, પહેલી કમાણી યાદ છે...? આ સવાલનો જવાબ ચોક્કસ ‘હા’ માં સાંભળવા મળશે. પહેલી કમાણી જીવનનું માઈલસ્ટોન હોય છે. અભ્યાસ પૂર્ણ કર્યા બાદ નોકરી માટે ઈન્ટરવ્યૂનો સિલસિલો ચાલુ થઈ જાય છે. એ પ્રક્રિયામાંથી પસાર થયા બાદ જ્યારે નોકરી મળે ત્યારે કોઈ પણ વ્યક્તિ જીવનની પ્રથમ કમાણીરૂપી સેલરીની રાહ જુએ છે. જ્યારે પહેલો પગાર હાથમાં આવે ત્યારે દરેકને હાશકારો થાય છે કે ચાલો થોડા સેટ તો થયા, જીવનની નૈયાને દિશા તો મળી. પહેલી કમાણી વ્યક્તિને આર્થિક સ્વતંત્રતા અપાવે છે. સ્કૂલ, કોલેજના સ્ટડી માટે અને પોતાના ખર્ચા માટે પેરેન્ટ્સ પર નિર્ભર રહ્યા હોય પણ જ્યારે પહેલી કમાણી હાથમાં આવે એ સાથે વ્યક્તિ આત્મનિર્ભર બની જાય છે. શું પહેલી કમાણીમાંથી વ્યક્તિ પેરેન્ટ્સ અને ભાઈબહેન માટે ગિફ્ટ લેવાનું પસંદ કરે છે કે ગર્લફ્રેન્ડ કે બોયફ્રેન્ડ હોય તો કિનર કેટનું આયોજન કરે છે? શું વ્યક્તિ પોતાના માટે ખર્ચ કરે છે? બહુ ઓછા પુવાઓ પહેલી કમાણીથી જ સેવિંગ કરવાનો વિચાર કરતા હોય છે. પહેલી સેલરીનો આંકડો કેટલો મોટો કે કેટલો નાનો છે તે નથી જોવાતું પણ એ જીવનની સૌથી વધુ ખુશીની ક્ષણ હોય છે. તો ચાલો આપણે સુરતના એવાં પરિણીત અને અપરિણીત સ્ત્રી અને પુરુષોને મળીએ અને જાણીએ કે તેમણે તેમની પહેલી સેલરીમાંથી શું યાદગાર વસ્તુ લીધી હતી અને કેમ લીધી હતી. શું તે યાદગાર વસ્તુ તેમણે હજી સાચવી રાખી છે?

ચહેરા પર પણ તેમનો દીકરો હવે કમાતો થઈ ગયો તેની ખુશી ઝલકતી મેં જોઈ હતી. પહેલાં તો જેવી મારી સેલરી હાથમાં આવી તેવી તે મારાં મમ્મીના હાથમાં મૂકી. મારી ફર્સ્ટ સેલરીમાંથી મેં પોતાના માટે કપડાંનું શોપિંગ કર્યું. મમ્મી-પપ્પા સાથે હોટલમાં ડિનરની મજા લીધી હતી. થોડા પૈસા મેં પપ્પાને એન્ડ્રોઇડ ફોન લઈ આપવા સેવિંગમાં મૂક્યા હતા. શ્રીજે મહિને મેં પપ્પાને મારી કમાણીમાંથી જે સેવિંગ થયું તેમાંથી એન્ડ્રોઇડ ફોન ગિફ્ટ કર્યો હતો. મારું કોલેજના સમયથી સપનું હતું મારી પોતાની ડ્રીમ કારનું. મારી સેલરી વધતી ગઈ અને ચોથી સેલરીથી જ મેં કાર માટે સેવિંગ શરૂ કર્યું હતું. જે હવે મેં લઈ લીધી છે. હું દર મહિને ઘરમાં પારિવારિક ખર્ચ માટે મારું કોન્ટ્રીબ્યુશન મમ્મીને આપું છું. લગ્ન થયા બાદ મમ્મી અને વાઈફ બંનેને સાચવવા સેલરીનું બેલેન્સ કરીશ. મમ્મીને પણ ખુશ રાખી શકાય અને વાઈફને પણ ખુશ રાખી શકાય તે રીતે સેલરીના પૈસાનો ઉપયોગ કરીશ.”

મારા માટે કપડાં લીધાં હતાં, ફાધર માટે મોબાઈલ ફોન લેવા સેવિંગ સ્ટાર્ટ કર્યું હતું: હાર્દિક રાહોડ

બારડોલીમાં રહેતાં 28 વર્ષીય હાર્દિક રાહોડ સુરત સિટીની એક કેન્સર હોસ્પિટલમાં પ્રોજેક્ટ કો-ઓર્ડિનેટર તરીકે છેલ્લાં 5 વર્ષથી જોબ કરે છે. તેમના ઘરમાં અત્યારે તેમના મેરેજ માટેની વાતચીત ચાલે છે. હાર્દિકે જણાવ્યું કે, “મારા ફાધર તેમની ઇન્કમમાંથી ખર્ચા એડવસ્ટ કરી મારા ભણાવવાનો ખર્ચો ઉઠાવતા હતા. મેં માસ્ટર ઓફ સોશયલ વર્કની સ્ટડી કમ્પ્લીટ કર્યા બાદ જોબ શરૂ કરી એ વખતે મને ફર્સ્ટ સેલરી 18 હજાર રૂપિયા મળી હતી. મારી ફર્સ્ટ કમાણી જોઈને મને મારી પોતાની જાત પર ગર્વ થયો હતો. મારાં મમ્મી-પપ્પાની આંખમાં અને

3 મહિનાના એક સાથે 25 હજાર રૂપિયા મળતા બાદક ખરીદી: પ્રફેશ મીઠાઈવાળા

અડાજણ વિસ્તારમાં રહેતાં 46 વર્ષીય પ્રફેશ મીઠાઈવાળા હોમ ડેકોરના બિઝનેસ સાથે સંકળાયેલા છે. તેમણે જણાવ્યું કે, “આમ તો અમારો પારિવારિક બિઝનેસ છે. અમારા પરિવારના દરેક સભ્યમાં બચતનો ગુણ છે. અમને ઘરના વડીલો તરફથી જે પૈસા મળતા તેમાંથી અમે અમારો ખર્ચ કાઢી બાકી રહેતાં પૈસાની બચત કરતાં. વળી, હું 12મા ધોરણના વેકેશનથી જ અમારા એક રિલેટિવની દુકાનમાં બેસતો. તેઓ મને દર મહિને સેલરી નહોતા આપતા પણ તેમની દુકાન પર બેસવાનું સ્ટાર્ટ કર્યું તેના 3 મહિના બાદ તેમણે મને એક સાથે 25 હજાર રૂપિયા મારી મહેનતના આપ્યા. બિઝનેસ હોય કે નોકરી જ્યારે તેમાંથી ફર્સ્ટ ઇન્કમ થાય ત્યારે એ ખુશી તો વંગ જીત્યા જેવી હોય કેમ કે તે પરસેવાની કમાણી હોય. મેં તે 25 હજારમાં મારી બચતના 15 હજાર રૂપિયા ડિમેરી 40 હજારની કિંમતની બાદક લીધી હતી. તે વર્ષ હતું 1999નું. બાદક ચલાવવાનો મને શોખ હતો એટલે મેં મારી પહેલી કમાણીમાંથી બાદક વસાવી. જેના પર હું કોલેજ જતો. તે સમયે હું ભવાનીવડથી નવયુગ કોલેજ સુધી બાદક પર જતો. 18-19 વર્ષની એજ હતી અને તે એજમાં તમે પર્સનાલીટી સાચવવા બાદક લો એનાથી તમારો કોન્ફિડન્સ પણ વધી જાય. મેં પણ વેલ મેન્ટેન રહેવા બાદક ખરીદી હતી. હું કોલેજમાં પણ દિવાળી અને સમર વેકેશનમાં મારા રિલેટિવની દુકાન સંભાળતો, તેમાં બેસતો. મારી કમાણીની પહેલી બાદક મેં 10 વર્ષ સુધી ચલાવી. એ દરમિયાન મારા પારિવારિક બિઝનેસ સાથે હું જોડાયો અને ઇંદામાં બેસા પછી મેં બીજી બાદક ખરીદી જે હું હાલમાં પણ ચલાવું છું. મારી પહેલી બાદક તો વેચાય ગઈ પણ તેના પર કરેલી સવારીની ઘટનાઓ આવ સુધી હું ભૂલ્યો નથી. હમણાં તો હું એક બાદક, બે એક્ટિવ અને એક કારના માલિક છું.”

સાંઈબાબામાં બહુ બિલિવ કરું છું એટલે ફર્સ્ટ સેલરી એમના ચરણોમાં અર્પિત કરી હતી: જ્યોતિન્દ્ર ચૌધરી

સુરતના માંડવી તાલુકાના ઉમરખડી ગામમાં રહેતાં 45 વર્ષીય જ્યોતિન્દ્ર ચૌધરી 108 ઇમરજન્સી સેવામાં ટેરેટરી ઇન્ચાર્જ અને ડિસ્ટ્રિક્ટ ઓફિસર છે. તેમણે જણાવ્યું કે, “મેં B.Sc. કેમેસ્ટ્રી અને MBAની સ્ટડી કરી હતી. 2006માં સ્ટડી કમ્પ્લીટ કર્યા બાદ જોબ મેળવવા મેં ત્રણ મહિના સ્ટ્રગલ કરી હતી. કમ્પની ટુ કમ્પની ઇન્ટરવ્યૂ આપતો પણ બધે જ સાંભળવા મળતું કે તમે ફેશર છો અમને એક્સપિરિયન્સવાળા જોઈએ. પછી મેં B.Sc.ના લેવલ પર જોબ મેળવવા ટ્રાય કરી અને વાપીની કમ્પનીમાં મને કેમિસ્ટ તરીકે જોબ મળી. ત્યાં મને 6400 રૂપિયા પહેલી સેલરી મળી. એ મારી ફર્સ્ટ કમાણી હતી એટલે મને જે ખુશી મળી હતી તેનું શબ્દોમાં વ્યક્ત ના કરી શકું એવી ખુશી હતી. મેં મારી ફર્સ્ટ કમાણી મારાં મમ્મીના હાથમાં મૂકી. મમ્મીએ મને કીધું આનું શું કરવું છે તો મેં કીધું શિરડી વઈએ. ત્યાં મેં સાંઈબાબાના મંદિરમાં 6400 રૂપિયા દાન કર્યા. બીજી સેલરીમાંથી મેં મમ્મી માટે સાડી લીધી હતી અને પપ્પા માટે પણ કપડાં લીધાં હતાં. હું અને મારો પરિવાર દર ત્રણ મહિને એક વાર શિરડી વઈએ જ છીએ. જ્યારે 2010માં મને 108 ઇમરજન્સી સેવામાં ડિસ્ટ્રિક્ટ ઓફિસરની જોબ મળી ત્યારે પણ એ ફર્સ્ટ સેલરીમાંથી મેં 50% રકમ સાંઈબાબાના ચરણોમાં અર્પિત કરી હતી. મારા મેરેજનો જે ચાંદલો આવ્યો હતો તેના 51 હજાર રૂ. પણ મેં સાંઈબાબાના મંદિરમાં દાન કર્યા હતા. મારી પ્રગતિ, મારી સુખાકારી સાંઈબાબાને આભારી હોવાનું હું માનું છું એટલે ફર્સ્ટ સેલરી અને મેરેજનો ચાંદલો શિરડીમાં દાન કરી મેં સાંઈબાબા પ્રત્યેનો આભાર પ્રગટ કર્યો હતો.”

અત્યારે એવો સમય આવ્યો છે જ્યારે મોંઘવારી ફૂટકે ને ભૂસકે વધતી જાય છે. આવા દોરમાં પણ યંગ જનરેશનનો એક ગુણ કાબિલેતારીફ છે. તેઓ પોતાના ખર્ચાને એક લિમિટમાં રાખીને, મોજશોખને એક મર્યાદામાં રાખીને પહેલી કમાણીથી જ બચત કરવા લાગે છે. બાળક જન્મે ત્યારથી તેનું એજ્યુકેશન પૂરું નહીં થાય ત્યાં સુધી તે આર્થિક રીતે તેનાં પેરેન્ટ્સ પર નિર્ભર હોય છે પણ જ્યારથી તે તેની કાબેલિયત પર નોકરી મેળવી ફર્સ્ટ સેલરી હાથમાં લે છે તે તેનું જિંદગીભરનું સંભારણું હોય છે. મોટાભાગનાં લોકો પહેલી કમાણીથી જ પૈસાની બચત કરવા લાગે છે. પહેલી કમાણીમાંથી પોતાને માટે કંઈક લેવા કરતાં મોટાભાગના તેના પરિવાર માટે પૈસા ખર્ચે છે. પછીની સેલરીમાંથી પોતાના મોજશોખની વસ્તુઓ વસાવવાની શરૂ કરે છે.

2000 રૂ. ફર્સ્ટ સેલરી મળી હતી જેમાંથી મેં ઘરખર્ચ માટે પપ્પાને એક હજાર આપ્યા હતા: મિતલ ટેલર

“હું હમણાં તો વર્ક ફ્રોમ હોમ કરું છું પણ 17-18 વર્ષ પહેલાં હું સ્કૂલમાં ભણાવતી હતી ત્યારે મને જે ફર્સ્ટ સેલરી મળી હતી તેમાંથી ફિફ્ટી પર્સન્ટ મેં મારા ફાધરને ઘરની ગ્રોસરી માટે આપ્યા હતા.” આ શબ્દો છે પાર્વેપોઘન્ટ વિસ્તારમાં રહેતાં 37 વર્ષીય મિતલ ટેલરના. તેઓ હાલમાં એક કમ્પની માટે ડિજિટલ માર્કેટિંગનું કામ કરે છે. તેમણે જણાવ્યું કે, “હું બાળપણથી જોતી હતી કે મારા ફાધર દર મહિને એમની સેલરીના પૈસા મમ્મીને આપતા, ત્યારે હું પણ વિચારતી કે હું પણ જોબ કરવા લાગીશ ત્યારે સેલરીના પૈસા પપ્પાને આપીશ. સ્ટડી કમ્પ્લીટ થયા પછી હું ટીચર બની. 17-18 વર્ષ પહેલાં મારી ફર્સ્ટ સેલરી મને 2000 રૂપિયા મળી. મારા હાથમાં સેલરીના પૈસા જોઈને હું ખૂબ ખુશ થઈ. હું પગભર થઈ ગઈ હતી અને સોથી વધારે ખુશી એ વાતની હતી કે હવે હું ઘરના ખર્ચામાં મારો નાનકડો ફાળો આપી શકીશ. 2000 રૂપિયામાંથી એક હજાર રૂપિયા મેં રાખ્યા અને એક હજાર મારા પપ્પાના હાથમાં આપ્યા ઘરની ગ્રોસરી માટે. પછી તો દર મહિને સેલરીમાંથી થોડા પૈસા ઘરે આપતી અને થોડા પૈસાનું સેવિંગ કરતી. જોબ કરવા લાગી તેના બે વર્ષ બાદ મારા મેરેજ થયા. મારાં સાસુ બિમાર થયાં, મને પણ પ્રેગન્ટ્સી રહી એટલે જોબ છોડી. થોડા સમય બાદ મેં એક કમ્પની માટે ડિજિટલ માર્કેટિંગનું કામ વર્ક ફ્રોમ હોમ સ્ટાર્ટ કર્યું. હવે હું મારી દર મહિને જે સેલરી આવે છે તેમાંથી 10% ગરીબ વિધવા, જરૂરિયાતવાળા દિવાંગોને મદદ માટે વાપરું છું. અત્યારે મને જે પૈસા મળે છે એમાં તો હું ખુશ છું પણ મારી લાઈફની પહેલી કમાણી 2000 રૂ. મને મળ્યા હતા તેને હું ક્યારેય ના ભૂલું. મારાં મમ્મીપપ્પા પણ ખુશ થયાં હતાં. એમને ફીલ થયું હતું કે એમની દીકરી હવે પગભર થઈ ગઈ છે, હવે તે ઇન્ડિપેન્ડન્ટ બની ગઈ છે.”

ફર્સ્ટ સેલરીમાંથી ચાંદીનો સિક્કો લીધો હતો, ફાધર માટે આઈ ફોન લેવા સેવિંગ સ્ટાર્ટ કર્યું હતું: કેઝલ ધીવાળા

અડાજણ એલ.પી. સવાણી વિસ્તારમાં રહેતાં 25 વર્ષીય કેઝલ ધીવાળા ઇન્ટરિયર ડિઝાઈનર છે. કેઝલે જણાવ્યું કે, “5 વર્ષ પહેલાં મેં એક આર્કિટેક્ટ ફર્મમાં જુનિયર ઇન્ટરિયર ડિઝાઈનર તરીકે જોબ શરૂ કરી હતી. મારી ફર્સ્ટ સેલરી 10 હજાર રૂપિયા મને મળી હતી. મેં ચાર વર્ષ ઇન્ટરિયર ડિઝાઈનિંગની સ્ટડી માટે દિવસરાત એક કર્યા હતાં. જોબ શરૂ કરી ત્યારે રોજના 9 કલાકની મહેનત કરતી. કહેવાય છે ને કે મહેનતનું સારું ફળ મળતું હોય છે. એક મહિનો હાર્ડ વર્ક કર્યું તેની જે સેલરી મળી ત્યારે મહેનતનું ફળ કેવું હોય છે તે જોવા મળ્યું. ફર્સ્ટ સેલરીના પૈસા પપ્પાના હાથમાં મૂક્યા ત્યારે મમ્મી પણ પાસે જ ઊભી હતી. પપ્પાએ કહ્યું ઉપર મંદિરમાં ભગવાન પાસે આ પૈસા મૂકી દે. મારી ફર્સ્ટ સેલરીમાંથી ત્યારે તો મેં 800 રૂપિયાનો ચાંદીનો સિક્કો લીધો હતો અને હું પપ્પા માટે આઈ ફોન લેવા માંગતી હતી તો એના માટે ફર્સ્ટ સેલરીમાંથી જ સેવિંગ્સ કરવાનું સ્ટાર્ટ કર્યું હતું. પછી મારા ઘરમાં ફર્સ્ટ આઈ ફોન આવ્યો જે મેં મારી સેવિંગ્સમાંથી પપ્પા માટે લીધો હતો. પપ્પા પાસે આમ તો મોબાઈલ હતો પણ તે વૂનો થઈ ગયો હતો પણ તેઓ નવો ફોન લેવાનું ટાળતા હતાં. મેં તેમના માટે આઈ ફોન લીધો ત્યારે પણ તેઓ એવું જ કહેતા હતાં તું આઈ ફોન લે મને નથી જોઈતો પણ મેં એમના માટે આઈફોન ખરીદ્યો હતો. મને પણ આઈફોન ગમે એટલે પછીથી મેં પણ પોતાના માટે આઈફોન ખરીદ્યો હતો. અમારા ઘરમાં એવું માનવામાં આવે છે કે તમે ભિનજરૂરી ખર્ચા કરવા કરતાં સેવિંગ્સ કરો. અમને વારંતહેવારો પર ઘરના સારા પ્રસંગોમાં વડીલો તરફથી જે પૈસા મળતા તે પણ અમે બચત કરતાં. હું મારી સેલરીમાંથી દરેક મહિને બચત તો કરું જ છું. થોડા મહિનામાં મારા મેરેજ થવાના છે.”

ગૌશાળામાં દાન કર્યું હતું અને પરિવાર સાથે ડિનર પાર્ટી કરી હતી: મિતાલી વ્યાસ

નાનપુરા વિસ્તારમાં રહેવાસી 32 વર્ષીય ડો. મિતાલી વ્યાસ હાલમાં સેન્ટ્રલ યુનિવર્સિટી ઓફ પંખાજમાં આસિસ્ટન્ટ પ્રોફેસર છે. તેઓ વિદ્યાર્થીઓને ફ્રેન્ચ લેંગ્વેજ ભણાવે છે. ડો. મિતાલી વ્યાસે જણાવ્યું કે, “જનરલી મોટાભાગના વિદ્યાર્થીઓનું પ્રોફેશનલ કરિયર બેચરલ કે માસ્ટર પછી શરૂ થઈ જતું હોય છે પણ મને તેમાં ટાઈમ લાગ્યો કેમ કે મેં Ph.D. કર્યું. પછી તો કોરોનાકાળ પણ આવ્યો હતો. મારું પ્રોફેશનલ કરિયર 2023માં શરૂ થયું. મારી ફર્સ્ટ જોબ અમદાવાદમાં ફ્રેન્ચ ઇન્ટિટ્યૂટમાં શરૂ થઈ હતી. મને ત્યારે 20 હજાર રૂપિયા ફર્સ્ટ સેલરી મળી હતી. ફર્સ્ટ સેલરી હાથમાં આવતાં હું ખૂબ ખુશ થઈ હતી. મારા એ વખતે લગ્ન થઈ ગયા હતા. ફર્સ્ટ સેલરીમાંથી મેં પોતાના માટે કોઈ શોપિંગ નહોતું કર્યું પણ મેં અમુક રકમ સુરત પાલ વિસ્તારમાં સ્થિત એક ગૌશાળામાં ડોનેટ કરી હતી અને મારાં મમ્મીપપ્પા તથા ઇન્વોજને ડિનર પાર્ટી આપી હતી. હું તો મારી ફર્સ્ટ સેલરી મારા ઇન્વોજને આપવા ઇચ્છતી હતી પણ એમણે કીધું હતું કે, તું આ પૈસા તારી રીતે ચુગ કર. મેં અમુક પૈસાનું સેવિંગ પણ કર્યું હતું. જોબ નહોતી કરતી ત્યારે વિચારતી કે હું આર્થિક રીતે પગભર થઈશ ત્યારે ઘરના ખર્ચામાં કન્ટ્રીબ્યુટ કરીશ. શરૂઆતમાં સેલરી ઓછી હતી પણ એક્સપિરિયન્સ ઘણો મળ્યો જે મારા માટે પૈસા કરતાં વધુ મૂલ્યવાન છે. હું મારી સેલરીમાંથી હજી પણ અમુક રકમ દાન કરું છું પણ દરેક મહિને નહીં અમુક અમુક સમયે કરું છું. મેં સુરતમાં VNSGUમાં પણ જોબ કરી હતી, નોંધડામાં પણ જોબ કરી હતી અને અત્યારે પંખાજમાં આસિસ્ટન્ટ પ્રોફેસર છું.”